

KRABELIÑA ETA OSIÑA.

(NERE ADISKIDE JUAN IGNAZIO URANGA-RI).

Krabeliñ churi gorri
 biziro polita,
 zeguan osto ederrez
 ederki jantzita;
 esaten zuben:—«Ai zer
 ederra naizen ni,
 nere parekorikan
 ez dira beste bi;
 pena det belar chatar
 oyen inguruan,
 bizi bear detala
 luzaro munduban...—
 Osiñak esan zion:
 —«Adi beza, jauna
 ¿bakarrik nai al-luke
 jaso emen fama?
 bada guk ere zerbait
 nai genuke izan,
 beok desio eder
 dutenaren gisan...—
 ¡O zer belar char zera
 ikutu eziña!
 Esan zazu,—¿zer zera?
 —¿zer naizen?.. Osiña..
 Ez pentsatu dubela
 baliyo ichurak,
 askotan nik sendatzen
 baitituz tristurak:
 gizon asko dirade

gaur nerekiñ fiyo,
 nere urak zenbaiti
 on egiten diyo:
 bañan beok ¿ichura
 besterik aldute?
 ¿ezer gauzetarako
 baliyo ez dute;
 beon politasunak
 ere, du baliyo,
 gu, itsusiyak emen
 gerala meriyo;
 zergatikan ez balitz
 iñon itsusirik,
 politak ez luteke
 estimaziyorik...
 Egíya da, orain naiz
 kontura erori,
 zerbait grazi zigula
 Jaunak jarri guri.

.
 Naiz dala jayo polit
 edo ta itsusi,
 mundu ontan guztiyak
 dute zerbait grazi;
 zergatik gertatzen da
 askotan gizona,
 gauz baterako charra,
 besterako ona.

JOSÉ ARTOLA.